

DIGNITY

Stichting van openbaar nut
Fondation d'utilité publique

Seksueel misbruik in de Kerk

JAARVERSLAG

Over seksueel misbruik
in de katholieke Kerk in België
01.07.2024 – 30.06.2025

Inhoud

Transparantie naar de samenleving.....	3
Het onrecht verdwijnt niet.....	5
59 meldingen tussen 01.07.2024 en 30.06.2025	6
De taalrol van de slachtoffers.....	7
De leeftijd op het moment van de melding.....	8
Geslacht van de daders.....	9
Statuut van de daders.....	10
Leeftijd van de daders op het moment van de melding.....	10
Leeftijd van de slachtoffers op moment van het misbruik.....	10
Context waarin het misbruik zich heeft voorgedaan.....	11
Periode waarin het misbruik zich heeft voorgedaan	12
Aard van de misdaden.....	12
Gewenste interventies en herstelmaatregelen.....	13
Welk gevolg werd gegeven aan de melding	14
Financiële tegemoetkomingen.....	15
Opvang voor wie daar in de toekomst nood aan heeft.....	16
Dank	17
Waar kan je terecht?.....	18

*Wanneer enkel spreken kan redden,
wordt zwijgen onaanvaardbaar
en moet het doorbroken worden.*

In 2012 werden, naar aanleiding van de eerste parlementaire commissie over de aanpak van seksueel misbruik in de Kerk, tien opvangpunten opgericht. Deze opvangpunten boden ondersteuning aan personen die slachtoffer waren geworden van seksueel misbruik binnen de Kerk. Eerder waren al initiatieven genomen: twee contactpunten vanaf 1 september 1997, de commissie-Halsberghe in januari 2000 en de commissie-Adriaenssens in april 2010. De commissie-Adriaenssens werd in augustus 2010 ontbonden nadat de gerechtelijke instanties de dossiers in beslag hadden genomen.

Parallel aan de opvangpunten werd in 2012, onder toezicht van het Parlement en met medewerking van de Kerk, een arbitragecentrum opgericht. Dit centrum had tot doel gerechtigheid te bieden aan slachtoffers die meer vertrouwen stelden in een onafhankelijke instantie, ook al functioneerden de opvangpunten los van de Kerk. Het arbitragecentrum was tijdelijk. Dossiers konden worden ingediend tot 31 december 2012.

3

Nog in 2012 werd de stichting van openbaar nut Dignity opgericht. Juridisch gezien kon een slachtoffer immers niet tegenover de dader worden gezet, omwille van de verjaring van de feiten. Dignity kon als rechtspersoon optreden namens alle bisschoppen en religieuze oversten, en speelde zo een sleutelrol in de erkenning en financiële compensatie van slachtoffers van seksueel misbruik. Dignity vervult die rol nog steeds.

De tien opvangpunten bleven na de beëindiging van het arbitragecentrum verder werken. Ze werden in 2021 vervangen door twee centrale infopunten : een voor de Nederlandstaligen en een voor de Franstaligen, maar met gedecentraliseerde aanspreekpunten in elk bisdom en voor de religieuze congregaties. De gedecentraliseerde aanspreekpunten zijn er om het contact met de melders te vergemakkelijken. De contactgegevens van de opvangpunten en de aanspreekpunten worden op het einde van dit rapport nog even duidelijk onder de aandacht gebracht.

De opgerichte initiatieven richtten zich in eerste instantie op slachtoffers van seksueel grensoverschrijdend gedrag tijdens hun minderjarigheid, in gevallen waarin gerechtelijke vervolging niet meer mogelijk was door verjaring of het overlijden van de dader. Slachtoffers van niet-verjaarde feiten of van nog levende daders worden doorverwezen naar de gerechtelijke instanties of ondersteund bij het leggen van contact met deze instanties.

In de voorbije jaren werd de werking van de opvangpunten uitgebreid tot slachtoffers van seksueel grensoverschrijdend gedrag in pastorale relaties op volwassen leeftijd, wanneer het gaat om personen in een kwetsbare situatie.

Sinds 2013 rapporteert Dignity jaarlijks naar de media en de samenleving over de ontvangen meldingen en het gevolg dat daaraan werd gegeven. Deze rapportering heeft drie doelstellingen: het waarborgen van een transparant beleid, waarbij niets wordt verzwegen; en het uitnodigen van slachtoffers die nog steeds in stilte lijden, om zich te melden; en het stimuleren van omstaanders om vermoedens van grensoverschrijdend gedrag te signaleren en preventief te werken aan een veilig klimaat.

*Voor het slagen van het kwaad is niets anders nodig
dan goede mensen die niets doen.*

-Martin Luther King

Voor de Kerk is het sinds 2010 duidelijk geworden dat het onrecht uit het verleden niet zomaar verdwijnt, maar dat je *onrecht uit het verleden moet proberen om te zetten in recht voor de toekomst.*

Het is de bedoeling om via die opvangpunten alles in het werk te stellen om, in uitdrukkelijk overleg met de slachtoffers, tot gepaste herstelmaatregelen te komen voor verjaarde feiten, die niet meer door de rechtbank kunnen worden behandeld, of voor feiten die volgens de rechtbank niet bewezen kunnen worden, maar door het opvangpunt als voldoende geloofwaardig worden beschouwd. Het gaat hier om mensen die soms 30-40-50-60 jaar in stilte hebben geleden vooraleer ze voor het eerst hun verhaal konden doen en werden geloofd en erkend.

Hoewel door de Kerk en Dignity al verschillende stappen zijn gezet, blijft de zorg voor slachtoffers en de preventie van seksueel grensoverschrijdend gedrag een voortdurende opdracht. Sinds maart 2025 is bij Dignity een nationale coördinator aangesteld om o.a. de werking van de opvangpunten verder te stroomlijnen. Deze coördinator heeft als opdracht de zorg voor slachtoffers te versterken, de interne werking te optimaliseren en de transparantie en communicatie naar de samenleving te verbeteren. Dit markeert een nieuwe fase in het engagement om slachtoffers recht te doen en te blijven werken aan een cultuur van verantwoordelijkheid en herstel.

Dignity en de Kerk zijn zich ervan bewust dat, zelfs met de best mogelijke opvang, het onrecht niet ongedaan kan worden gemaakt. *Voor slachtoffers is de traumatische herinnering aan het grensoverschrijdend gedrag een onzichtbare vijand. Je weet nooit wanneer hij opnieuw toeslaat.* Seksueel misdrijf zit in de poriën van je lijf en elke herinnering haalt het weer boven.

Nu brengt Dignity verslag uit over de meldingen tussen 01.07.2024 en 30.06.2025. Over de meldingen in de vorige jaren werd uitvoerig gerapporteerd in februari 2019 in een overzichtsrapport (Seksueel misbruik van minderjarigen in een pastorale relatie in de Katholieke Kerk in België. Naar een coherent beleid. 1995-2017), alsook in de rapporten van 2020 (meldingen in 2018-2019), van 2021 (meldingen tussen 01.01.2020 en 30.06.2021), van 2022 (meldingen tussen 01.07.2021 en 30.06.2022), van 2023 (meldingen tussen 01.07.2022 en 30.06.2023) en van 2024 meldingen tussen 01.07.23 en 30.06.24. Deze rapporten zijn op de website van Otheo ([Over seksueel misbruik in de Kerk - Misbruik melden | Otheo](#)) beschikbaar.

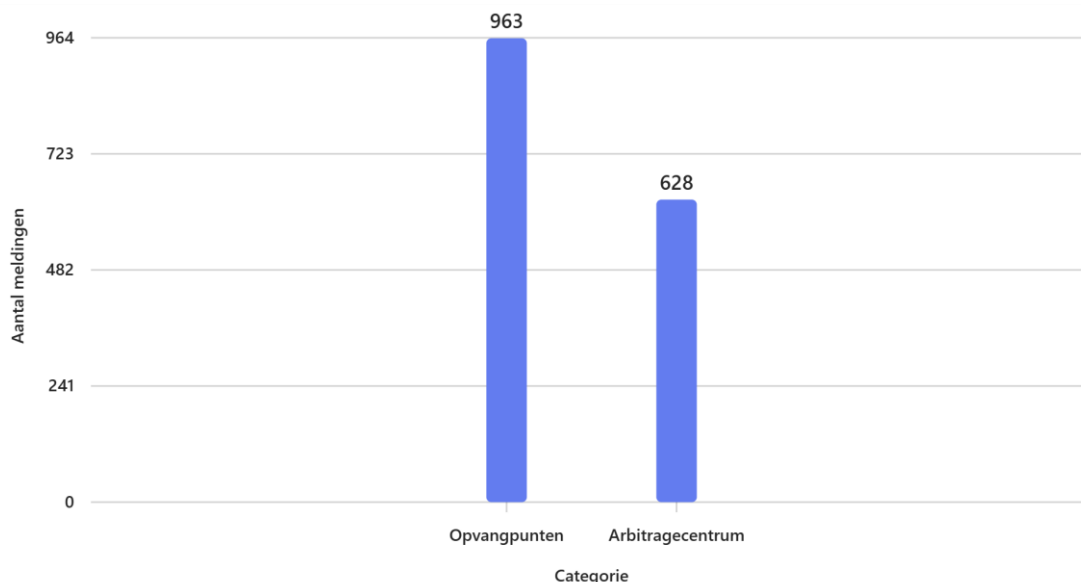
In de periode 01.07.2024 tot 30.06.2025 registreerde Dignity **59 nieuwe meldingen**. Daarnaast zijn ook de 53 meldingen opgevolgd die in het vorige jaarrapport reeds waren vernoemd, maar toen nog in een te pril stadium van behandeling waren om in dat rapport verder te worden gepresenteerd. Feitelijk betekent dit dat er in het voorbije jaar 59 nieuwe personen zich hebben aangemeld, tegenover 218 tussen 01.07.2023 en 30.06.2024. De 53 toen (nog) niet behandelde meldingen zijn ook mee in het huidig rapport opgenomen. Er werden voor deze periode in totaal dus 112 meldingen behandeld.

Het is zeer duidelijk dat de uitzendingen *Godvergeten* voor nogal wat slachtoffers uit het verleden een prikkel zijn geweest om zich te melden. Ook het pausbezoek in september 2024 bemoedigde sommige slachtoffers om een melding te doen bij het Opvangpunt. Het stilzwijgen dat ze in het verleden werd opgedrongen en de geïnduceerde, maar onterechte schuldgevoelens die ze werden aangepraat, maakt dat de meeste slachtoffers een duw in de rug nodig hebben om eindelijk met hun melding te komen. Zo was er in het verleden een stijging van het aantal meldingen in het Franstalig landsgedeelte na de onthullingen in Frankrijk en andere landen, en de berichtgeving in de media hieromtrent. Je mag niet onderschatten wat het vraagt van slachtoffers om met hun leed naar buiten te komen. Het bespreekbaar maken van wat tot nu toe onuitspreekbaar was dompelt ze soms weer diep in de pijn, het verdriet en de boosheid om wat ze is aangedaan.

Met deze 59 meldingen komt de teller van het totaal aantal meldingen sinds de oprichting van de opvangpunten op **963**. Daarnaast waren er in het verleden ook nog

628 meldingen bij het Centrum voor Arbitrage, dat van tijdelijke duur was (2012-2015), wat het totaal aantal meldingen op **1.591** brengt.

Dit is een rapport met cijfers en letters, maar onder elk woord en onder elk getal zit een persoonlijk verhaal van trauma ten gevolge van misdadig gedrag, gepleegd door mensen die zowel menselijk als spiritueel een voorbeeld hadden moeten zijn.

De taalrol van de slachtoffers

Van de meldingen komen er **87** (78%) uit het Nederlandse taalgebied en **25** (22%) uit het Franstalige taalgebied. Deze verhouding – meer dan driemaal zoveel meldingen van Nederlandstalige slachtoffers – is consistent met de trend van de voorgaande jaren. Een uitzondering deed zich voor in het jaar 2022-2023, toen 66% van de meldingen afkomstig was uit Franstalig België. Dit was het gevolg van recente onthullingen in Frankrijk, zoals eerder in dit rapport vermeld.

Een mogelijke verklaring voor het structurele verschil is dat in het Nederlandstalige landsgedeelte historisch gezien meer scholen, opvoedingsinstellingen en jeugdbewegingen in kerkelijke handen waren.

Wie doet de melding?

91 (81%) van de meldingen gebeuren door het slachtoffer zelf, **10** worden gemeld door familieleden van het slachtoffer en **11** worden door andere instanties gemeld.

Geen van de feiten wordt door de dader zelf gemeld. Dit gegeven is consistent in de dertien jaar van de werking van de opvangpunten. Dit vinden we een ernstig gegeven dat, spijs de herhaalde oproepen naar verborgen daders om zich te melden, alle meldingen gebeuren door slachtoffers of hun omgeving.

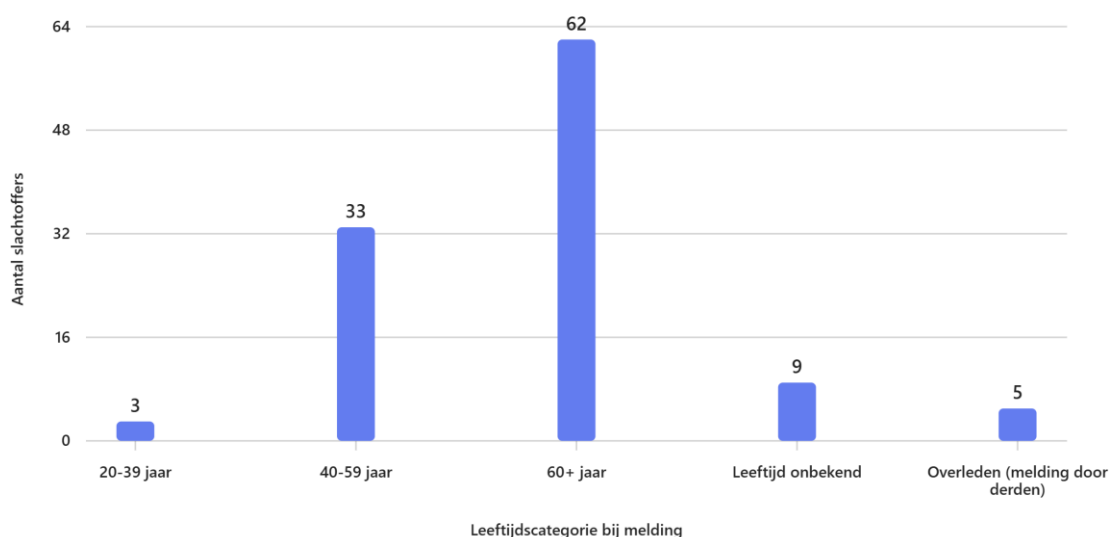
De Parlementaire onderzoekscommissie benadrukte dat het de verantwoordelijkheid van de Kerk is om onbekende daders aan te sporen hun grensoverschrijdend gedrag zelf te melden. In de praktijk blijkt dit moeilijk: de meeste daders ontkennen hun misdrijven en het vergt aanzienlijke druk en overtuigingskracht om hen tot een bekentenis te brengen naar aanleiding van een klacht.

De leeftijd op het moment van de melding

Van de **103** waarover we over gegevens beschikken, zijn slechts **3** slachtoffers jonger dan 40 jaar (tussen 20 en 40 jaar) op het moment van de melding. **5** slachtoffers zijn al overleden en de melding werd gedaan door derden. Uit het rapport van het vorige jaar blijkt dat er in 2023-2024 bij 15 slachtoffers melding werd gedaan door familieleden, omdat het slachtoffer al overleden was. **62** (61%) van de slachtoffers is ouder dan 60 jaar. **33** (32%) slachtoffers waren tussen 40 en 60 jaar. **9** slachtoffers hebben hun leeftijd niet bekend gemaakt.

8

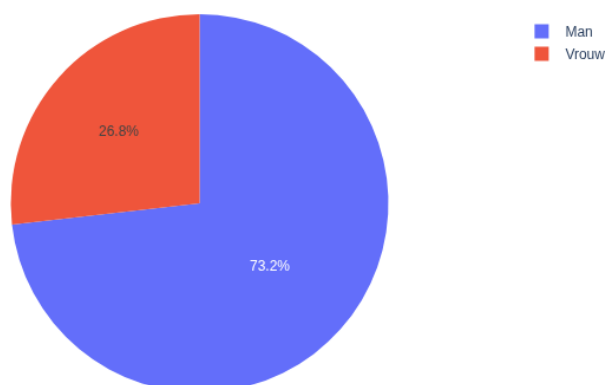
In de eerste vijf jaren van de werking van opvangpunten (2012-2017) was slechts 35% van de slachtoffers ouder dan 60 jaar op het moment van de melding. Uit deze gegevens blijkt dat heel veel mensen jaren hebben gewacht vooraleer ze het aandurfdn om het hun aangedane onrecht te melden.

Geslacht van de slachtoffers

82 (73%) van de slachtoffers zijn mannen en **30** (27%) vrouwen. In het vorig jaar was die verhouding 67% tegenover 33%.

Geslacht van de slachtoffers

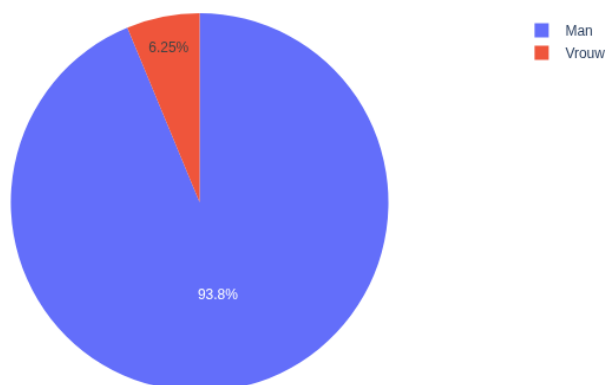

Geslacht van de daders

9

105 (94 %) van de daders zijn mannen (98 %) en **7** (6 %) vrouwen. Dat is in de lijn van wat we in de meeste vorige periodes hebben vastgesteld, behalve in het vorig jaar waar slechts 2 % van de daders vrouw was.

Geslacht van de daders

Statuut van de daders

76 (67%) van de daders waren priesters van een bisdom of religieuze congregatie. **25** (22%) waren leden van een broederorde. Onder de overige waren **4** vrouwelijke religieuzen, **1** diaken, **1** seminarist en **4** leken aangesteld door de Kerk. Van 1 persoon hebben we geen gegevens over het statuut.

Leeftijd van de daders op het moment van de melding

99 van de 112 (88 %) van de daders zijn al overleden op het moment van de melding van het misbruik. De leeftijd van de **13** nog levende daders is op het moment van de melding : 1 jonger dan 40 jaar, 2 tussen 60 en 70 jaar en 10 boven de 70 jaar.

11 dossiers die handelen over levende daders zijn aan de gerechtelijke instanties overgemaakt, waarvan 8 door het opvangpunt, de bisschop of de overste en 3 door het slachtoffer. 2 slachtoffers van feiten op meerderjarige leeftijd wilden onder geen enkel beding dat er enige melding gebeurde aan gerechtelijke instanties. Het gaat hier over meldingen van seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen volwassenen

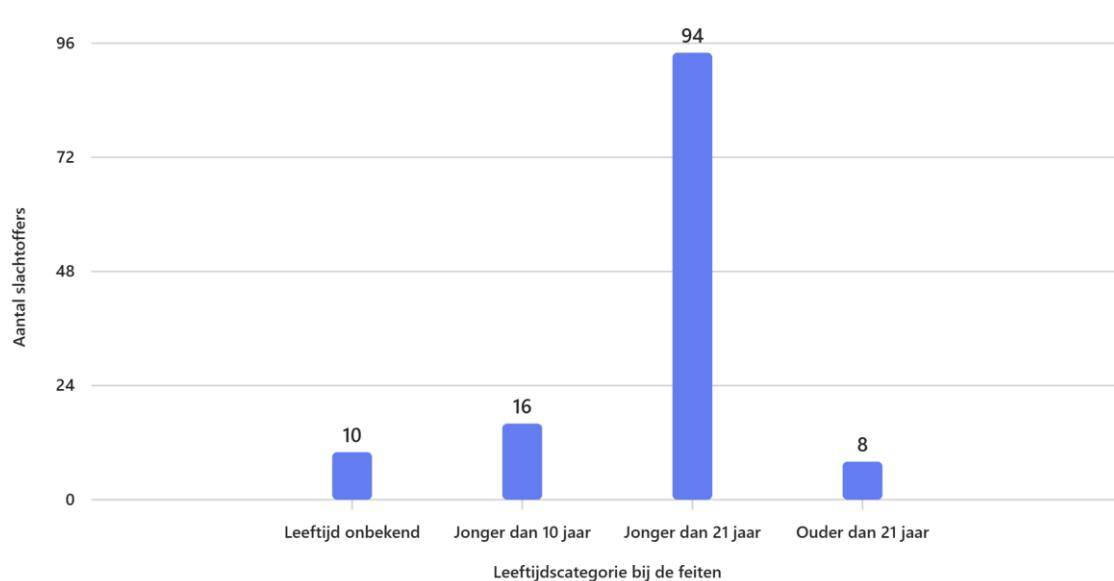
De nog levende daders zijn ofwel gelaïciseerd ofwel geschorst voor pastorale of liturgische activiteiten. 5 daders (religieuzen) werden gedwongen om de religieuze gemeenschap te verlaten.

10

Leeftijd van de slachtoffers op moment van het misbruik

Bij **10** slachtoffers is niet meer te achterhalen in welke periode van hun leven het misbruik zich heeft voorgedaan, bij de **102** andere wel. Van de slachtoffers waarbij we wel de periode hebben kunnen achterhalen waren er 94 (92 %) jonger dan 21 jaar (de toenmalige leeftijd waarop je meerderjarig werd) op het ogenblik van de feiten en 16 (16 %) jonger dan 10 jaar. 8 slachtoffers (8 %) waren ouder dan 21 jaar op het moment van de feiten.

Het feit dat er ook meer slachtoffers zijn die ouder waren dan 21 jaar op het moment van de feiten dan in de eerste jaren van de werking van de opvangpunten, heeft te maken met het feit dat de opvangpunten zich niet enkel meer beperken tot hulp aan minderjarige slachtoffers van seksueel grensoverschrijdend gedrag.

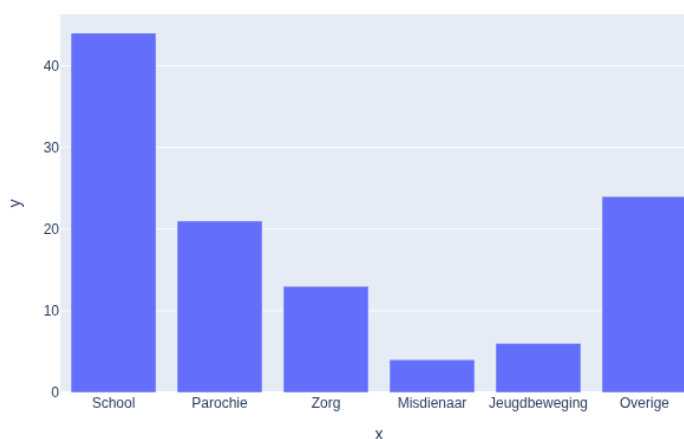

Context waarin het misbruik zich heeft voorgedaan

Over de context waarin het misbruik zich heeft voorgedaan kunnen we maar in **102** van de 112 gevallen concrete gegevens achterhalen.

Het misbruik gebeurde in 44 (39%) gevallen in schoolverband en in 21 (19%) in een parochiale context. Bij 13 (12%) slachtoffers deed het misbruik zich voor in de sector van de zorgverlening. Bij 4 van de slachtoffers deed het misbruik zich voor tijdens hun periode als misdienaar. Bij 6 gebeurde het misbruik in een jeugdbeweging. In 24 (21%) van de gevallen deed het misbruik zich voor in diverse andere contexten.

Context waarin het misbruik zich voordeed

Periode waarin het misbruik zich heeft voorgedaan

Bij 97 (87%) van de 112 slachtoffers dateert het gemelde misbruik van meer dan 35 jaar geleden en bij 43 (38%) zelfs van meer dan 55 jaar geleden. 7 (6%) van de gerapporteerde feiten dateren van na 2000. Het gaat hier echter uitsluitend om seksueel grensoverschrijdend gedrag tussen volwassenen waarvan het slachtoffer in een kwetsbare situatie bevond.

Deze cijfers tonen duidelijk aan dat de meeste feiten die nu worden gemeld, zeer ver in het verleden liggen. Het heeft vaak decennia geduurd voordat slachtoffers of hun familie de moed of de kracht vonden om naar voren te komen.

Regelmatig wordt de vraag gesteld of de opmerking gemaakt, waarom mensen na zoveel jaren nu nog met een aanklacht naar boven komen. De enig gepaste reactie is voor ons de bezorgdheid voor het leed en de zware last die slachtoffers zoveel jaren in stilte hebben gedragen.

Aard van de misdaden

Waar het gaat om feiten van seksueel grensoverschrijdend gedrag werden de meldingen geclassificeerd in vier categorieën. Deze indeling werd destijds door onafhankelijke experts binnen de arbitragecommissie vastgelegd en wordt tot op vandaag toegepast. Op basis van deze classificatie wordt de hoogte van een eventuele financiële tegemoetkoming bepaald. Sinds 1 augustus 2024 zijn de maximumbedragen binnen deze categorieën geïndexeerd volgens de consumentenindex, met een verhoging van 33 procent. Voortaan zal deze indexering jaarlijks plaatsvinden op 1 januari.

22 meldingen (19 %) worden geklasseerd in *categorie 1*: aanranding van de eerbaarheid zonder geweld of bedreiging gepleegd op het slachtoffer : financiële compensatie van 1.000 tot maximum 3.330 euro. Wanneer het slachtoffer op het ogenblik van de feiten onder de volle leeftijd van 16 jaar was of een bijzondere kwetsbaarheid vertoonde, valt hij onder categorie 2.

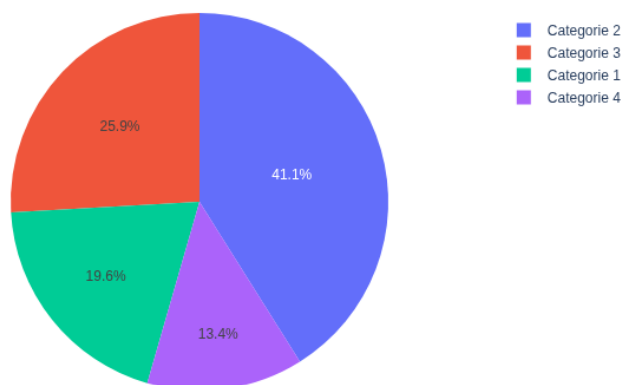
46 meldingen (41%) worden geklasseerd in *categorie 2*: aanranding van de eerbaarheid met geweld en bedreiging of waarbij er een vermoeden van geweld of bedreiging wordt aangenomen wanneer de minderjarige op het ogenblik van de feiten onder de

volle 16 jaar was of een bijzondere kwetsbaarheid vertoonde : financiële compensatie van 3.331 tot maximum 6.660 euro.

29 meldingen (26%) worden geklasseerd in *categorie 3* : verkrachting, meer bepaald feiten van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een minderjarige die daar niet in toestemde, waarbij in rekening wordt gebracht dat als de minderjarige op het ogenblik van de (eerste) feiten onder de volle 16 jaar was of een bijzondere kwetsbaarheid vertoonde, hij geacht wordt niet te hebben toegestemd : financiële compensatie van 6.661 tot maximum 13.320 euro.

15 meldingen (13%) worden geklasseerd in *categorie 4* : feiten van de voorgaande categorieën die, gezien de ernst, de uitzonderlijke langdurigheid of de bijzondere omstandigheden van het seksueel misbruik, als uitzonderlijk dienen te worden beschouwd en die geleid hebben tot een aantoonbare buitengewone schade waarvan het causaal verband met het seksueel misbruik bewezen wordt: financiële compensatie van 13.321 tot maximum 33.330 euro.

Classificatie van de misdrijven

Gewenste interventies en herstelmaatregelen

Niet alle slachtoffers wensen een financiële vergoeding, ook al is dat de meest voorkomende vraag. Die vraag werd aanvankelijk gesteld door 46 personen of 41%. Uit hetgeen verder volgt blijkt dat er uiteindelijk aan **59** (53%) personen een financiële tegemoetkoming werd uitbetaald. Dit wil zeggen dat 13 personen in de loop van de gesprekken alsnog ook een tegemoetkoming gewenst hebben. **33** melders (29%) willen enkel een mededeling doen.

Tal van slachtoffers brachten meerdere verwachtingen of herstelmaatregelen ter sprake. De verwachtingen die, met uitzondering van de vraag naar een financiële tegemoetkoming, het sterkst doorwegen zijn de vraag naar een gesprek als vorm van erkenning (41 van de 112 of 37%) en de vraag naar een ontmoeting met de verantwoordelijke van de congregatie of het bisdom waartoe de (eventueel al overleden) dader behoorde op het moment van de feiten (35 van de 112 of 31%) melders. De vraag naar een ontmoeting met een verantwoordelijke wordt dubbel zoveel gesteld in vergelijking met vorig jaar.

De vraag naar begeleiding of verwijzing naar begeleiding wordt door 9 (8%) melders gesteld. Dat is identiek aan de verwachtingen in het vorig jaarrapport.

Slechts 3 slachtoffers wensen een ontmoeting met de dader.

De mogelijke verwijzing naar justitie komt bij 14 (12%) melders ter sprake. 20 (18%) slachtoffers vragen om bemiddeling.

Welk gevolg werd gegeven aan de melding

14

Op het moment van deze rapportering (30 juni 2025) zijn nog 12 van de 112 dossiers niet volledig afgerond, maar waren er toch voldoende gegevens beschikbaar om ze op dit moment mee te analyseren.

Voor **45** (40%) personen werd een contact georganiseerd met de overste of de bisschop in wiens organisatie de dader werkzaam is geweest. Voor **55** (49%) werd verdere begeleiding geregeld. In **14** (12%) situaties werd contact opgenomen met gerechtelijke instanties. Aan **59** (53%) werd een financiële tegemoetkoming uitbetaald.

11 (7%) slachtoffers hebben het contact met het opvangpunt verbroken tijdens de behandeling van het gemeld probleem. De echte redenen voor het verbreken van het contact zijn niet altijd te achterhalen.

An 59 slachtoffers (53%) werden financiële tegemoetkomingen uitbetaald. Zoals reeds hoger vermeld, wilden sommige personen enkel een melding doen, anderen wilden erkenning maar geen financiële tegemoetkoming. De bedragen situeren zich voor 2 personen tussen 1.000 en 3.330 euro, voor 17 personen tussen 3.331 en 6.660 euro, voor 20 personen tussen 6.661 en 13.320 euro, voor 20 personen tussen 13.321 en 33.330 euro.

De bedragen die slachtoffers vandaag ontvangen, liggen aanzienlijk hoger dan die van het arbitragecentrum, dat tussen 2012 en 2015 in opdracht van het Federaal Parlement werkte, zelfs wanneer rekening wordt gehouden met indexering. Destijds waren de bedragen gebaseerd op wat rechtbanken in vergelijkbare gevallen zouden toekennen en werden ze ter goedkeuring aan het Parlement voorgelegd. Slechts vijf procent van de 507 uitbetaalde tegemoetkomingen in die periode lag boven 10.000 euro. Dit jaar gaat het om vijftig procent van de uitbetalingen. Het blijft echter duidelijk dat geen enkel bedrag het leed kan compenseren. Het onrecht dat slachtoffers en hun families is aangedaan, valt niet in geld uit te drukken.

Naast deze financiële tegemoetkomingen die werden uitbetaald aan de slachtoffers die zich voor het eerst hebben gemeld in 2024-2025 werd ook nog een financiële tegemoetkoming uitbetaald aan 5 slachtoffers die zich in het vorig jaar hebben gemeld, maar waarvan het dossier toen nog niet afgesloten was of waarover nieuwe informatie ter beschikking was gekomen. Het gaat hier om 2 personen die een vergoeding hebben ontvangen tussen 10.001 en 25.000 euro, 1 tussen 5.001 en 10.000 euro, 1 tussen 2.501 en 5.000 euro en 1 tussen 1.000 en 2.500 euro.

Dat betekent dat, naast het bedrag van € 2.999.751 euro dat in het kader van de arbitrage aan slachtoffers is betaald, er in het totaal in de voorbije jaren aan slachtoffers die zich in de opvangpunten hebben gemeld € 4.310.323 euro is uitbetaald, wat het totaal brengt op € 7.316.074 euro, waarvan € 833.650 in de periode van 01.07.2024 tot 30.06.2025.

Elke persoon, ongeacht zijn leeftijd, die recent of in het verleden slachtoffer, familie van een slachtoffer, getuige, dader of verdachte was van seksueel misbruik of van grensoverschrijdend gedrag ten aanzien van een minderjarige of kwetsbare persoon in een pastorale relatie kan zich tot het hieronder vermelde Opvangpunt richten. Dit geldt ook voor familieleden, omstaanders, daders of verdachten. Het gaat om klachten over seksueel grensoverschrijdend gedrag door personen met een pastorale functie of taak, of door medewerkers van de Katholieke Kerk in België. Een melding kan betrekking hebben op feiten, gedragingen of uitspraken, maar ook op de manier waarop verantwoordelijken hiermee zijn omgegaan. De feiten kunnen verjaard of niet-verjaard zijn en kunnen ook slachtoffers betreffen die inmiddels overleden zijn.

Slachtoffers die nog geen erkenning kregen, moedigen we aan om zich te melden. Velen kiezen er jarenlang voor te zwijgen om te overleven of om hun relaties niet te belasten. Maar blijven zwijgen kan verwoestend zijn. Pas door uit te spreken wat verborgen bleef, kan herstel en heling beginnen.

Wanneer de feiten niet verjaard zijn of de dader nog in leven is en mogelijk nieuwe slachtoffers kan maken, werkt het Gemeenschappelijk Opvangpunt altijd samen met de gerechtelijke instanties.

Ook wie kennis heeft van of een redelijk vermoeden heeft van seksueel grensoverschrijdend gedrag tegenover minderjarigen of kwetsbare personen, vragen we om dit te melden bij het Centraal Infopunt. Door verantwoordelijkheid te nemen, kan nieuw onrecht worden voorkomen.

Medewerkers van de Kerk worden uitdrukkelijk gevraagd om signalen van mogelijk grensoverschrijdend gedrag te melden bij de opvangpunten of bij hun hiërarchische oversten. De samenleving mag verwachten dat de Kerk alles doet om seksueel misbruik te voorkomen, waar het zich ook voordoet.

Met dit rapport doet de Kerk ook een oproep aan alle nog levende daders die in stilte wachten tot een slachtoffer hen aanklaagt. We dringen erop aan dat zij zich melden bij een opvangpunt of bij hun overste. Het verborgen houden van ontoelaatbaar gedrag maakt de misdaad alleen zwaarder.

Dignity wil iedereen die de moed heeft gehad om een melding te doen, oprecht danken. We beseffen dat dit voor velen geen evidente stap is. Slachtoffers dragen vaak jarenlang een zware last, versterkt door schuldgevoelens die hen onterecht zijn aangepraat. Dat maakt het bijzonder moeilijk om te spreken.

Elke melding is een krachtig signaal. Het doorbreekt het stilzwijgen en opent de weg naar erkenning en herstel. We weten dat dit proces pijnlijk kan zijn en dat het veel moed vraagt. Daarom willen we onze waardering uitspreken voor iedereen die deze stap heeft gezet, voor zichzelf én voor anderen.

Ons werk stopt hier niet. Het engagement om slachtoffers te ondersteunen, gerechtigheid na te streven en seksueel misbruik binnen de Kerk te voorkomen, blijft onverminderd groot. We blijven investeren in opvang, begeleiding en transparantie, en we zetten ons in voor een cultuur waarin respect en veiligheid centraal staan. Dit jaar nog wordt een vernieuwd en versterkt beleidsplan aangenomen voor de hele Kerk, onder coördinatie van Dignity.

Het verleden kunnen we niet ongedaan maken, maar samen kunnen we werken aan een toekomst waarin dergelijk onrecht geen plaats meer heeft.

Waar kan je terecht?

Hoe bereik je het centrale infopunt voor en/of een lokaal aanspreekpunt meldingen van seksueel misbruik of grensoverschrijdend gedrag ten aanzien van minderjarigen en kwetsbare personen?

■ Het centraal infopunt is tijdens de kantooruren bereikbaar op 02 507 05 93 en via het e-mailadres : info@dignitybelgium.be

■ De lokale aanspreekpunten worden hieronder vermeld.

aanspreekpuntmisbruik.antwerpen@dignitybelgium.be

aanspreekpuntmisbruik.brugge@dignitybelgium.be

aanspreekpuntmisbruik.gent@dignitybelgium.be

aanspreekpuntmisbruik.hasselt@dignitybelgium.be

aanspreekpuntmisbruik.mechelen-brussel@dignitybelgium.be

aanspreekpuntmisbruik.urv@dignitybelgium.be (Nederlandstalige religieuzen)

pointdecontactabus.malines-bruxelles@dignitybelgium.be

pointdecontactabus.liege@dignitybelgium.be (Franstalig)

kontaktmissbrauch.luettich@dignitybelgium.be (Duitstalig)

pointdecontactabus.namur@dignitybelgium.be

pointdecontactabus.tournai@dignitybelgium.be

pointdecontactabus.coreb@dignitybelgium.be (Franstalige religieuzen)

Voor verdere informatie omtrent dit jaarrapport kan je terecht bij:

Manu Keirse, voorzitter Dignity : 0475 90 90 37 en emmanuel.keirse@kuleuven.be

Of bij: Jessika Soors, nationaal coördinator tegen seksueel misbruik binnen de Kerk:
j.soors@dignitybelgium.be